

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Hr. Bernhard Baunsgaard fik, efter hvad jeg kunne høre, vendt mine ord noget rundt. Vi fik her oplyst nogle tal for kriminalitet og også for kriminalitet under prøveløsladelse. Det, jeg sagde, var, at jeg tror, folks retsbevidsthed lider under, at den, der får en dom, ofte kun sidder to tredjedele af denne tid, og at det bliver endnu værre i de tilfælde, hvor en prøveløsladt begår ny kriminalitet. Jeg har ikke været inde på omfanget, men vi ved jo udmærket, hvad der står i medierne, når en prøveløsladt begår ny kriminalitet. Det er det, der er med til at forplumre retsbevidstheden, og det er ikke det samme som det, hr. Bernhard Baunsgaard fik mine ord til at lyde som lige før.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg mener ikke, det er nogen undskyldning for, at et folketingsmedlem ikke foretager noget fornuftigt, at et eller andet populært medium misbruger tallene.

Birgith Mogensen (CD):

CD vil vente med at tage stilling til, hvorvidt prøveløsladelsesreglerne skal laves om. Vi mener, at tinget skal have et mere relevant grundlag at debattere på, og vi ser derfor frem til straffelovrådets udtalelse om disse spørgsmål. CD afviser derfor de to forslag.

Lenger (VS):

Når jeg ser på, hvilke bemærkninger der er faldet om disse to forslag, og hvad der er sagt om de øvrige forslag i dagens løb, tror jeg, det er gennem disse to forslag, vi kunne få mulighed for at foretage nogle relativt hurtige forbedringer. Både fru Ebba Strange og hr. Bernhard Baunsgaard kom i hvert fald med nogle fra mit synspunkt meget positive bemærkninger, og hr. Torben Lund tilsluttede sig, hvad angår forslaget om udgangsregler, formålet, men ville gerne se nærmere på praksis. I forbindelse med prøveløsladelser var hr. Torben Lund uenig i teknikken, men ville gerne være med til at se nærmere på det.

For vores vedkommende er det bestemt ikke teknikken, der er afgørende. Det er jo

netop sådan, at når man diskuterer spørgsmålet om udgangstilladelser og prøveløsladelser, kan de samme formål opnås på utrolig mange måder rent teknisk, og det skal ikke være det, som skiller os. Derfor ser jeg forholdsvis positivt på mulighederne for at få nogle andre regler om udgangstilladelser og prøveløsladelser som følge af de bemærkninger, der er faldet her.

Derimod forstår jeg faktisk mindre og mindre af det, som justitsministeren siger. Han går ikke ind for obligatorisk prøveløsladelse efter to tredjedele tid, men han vil godt være med til at nedsætte alle straffe til to tredjedele af det nuværende. Det synes jeg er lidt af en modsætning, og tilbage står egentlig, at jeg tror, at det, der afgørende skiller os, er spørgsmålet om tilsynet efter og under prøveløsladelsen. Det kan man også godt diskutere værdien af, men det har jo bl.a. noget at gøre med den måde, som det faktisk udøves på. Jeg tror ikke, at den støtte, rådgivning og vejledning, man får, når man er prøveløsladt, er særlig stor, og derfor tror jeg, det vil være illusorisk under de nuværende forhold at tillægge den særlig vægt, men samtidig vil jeg ikke se bort fra, at efter udståelse af en fængselsdom kunne det, hvis støtten, rådgivningen og vejledningen fungerede godt, være en fordel, at man havde den. Ikke blot ser det altså ud til, at det er den, justitsministeren vil ende med at afskaffe som det væsentligste, men samtidig – justitsministeren ryster benægtende på hovedet, ja men så forstår jeg slet ingenting – samtidig sker der jo det, hvis man ikke gør prøveløsladelse obligatorisk, at netop de mennesker, som man skønner har den største risiko for at begå ny kriminalitet, har man ikke mulighed for at give denne særlige støtte efter løsladelsen, fordi de jo har siddet tiden ud. Men ministeren nægter altså, at det forholder sig, som jeg siger her; det var ellers min eneste, i teorien undfangede, mulighed for at forstå, hvad han mener.

Jeg vil sige generelt om prøveløsladelserne, at dette forslag går ud på, at der skal være mere domstolsindflydelse på straffens faktiske længde og straffens faktiske forhold, og det går igen i mange andre af de forslag, vi har stillet.

Hr. Torben Lund mente ikke, at det nødvendigvis skulle være domstolene, det kunne også være et nævn, og det vil vi såmænd og-